

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติรек ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๕/๒๕๖๖

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง นายทะเบียนพรบการเมืองขอให้สั่งยุบพรรคนำไทย

นายทะเบียนพรบการเมืองยื่นคำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคนำไทยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ความว่า นายทะเบียนพรบการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคนำไทยเป็นพรบการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งพรรคนำไทยต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป และมีสาขาพรบการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรบการเมือง ต่อมาวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๖ พรรคนำไทยแจ้งการจัดตั้งสาขาพรคนำไทย จำนวน ๓ สาขา ต่อนายทะเบียนพรบการเมืองโดยมีคณะกรรมการสาขาพรบสาขาละ ๕ คน คือ

สาขาพรคลำดับที่ ๑ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๒๑ ตำบลลุ่มลำชี อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ

สาขาพรคลำดับที่ ๒ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๔๕/๒ หมู่ที่ ๑๑ ถนนบางนา-ตราด แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

สาขาพรคลำดับที่ ๓ ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๔๕/๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลลงมูลเหล็ก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

จากการตรวจสอบปรากฏว่า กรรมการสาขาพรคนำไทย จำนวน ๙ คน คือ นายสุดใจ ประเสริฐโส นางสาวจันทร์จิรา จันมาตร (จีนทอง) นายประทวน สรวงโภ นายฉลอง หาทอง นายพร จีนทอง นายแสวง เลเพล นายทิม อาจมา และนายมูล เพชรบูรณ์ เป็นสมาชิกพรบฯ ไทยรักไทย

นายทะเบียนพรบการเมืองได้ให้หัวหน้าพรรคนำไทยตรวจสอบการจัดตั้งพรรคนำไทยว่า การประชุมใหญ่สาขาพรบเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรบ มีสมาชิกพรบฯ เข้าประชุมครบองค์ประชุม ตามข้อบังคับพรบและลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมด้วยตนเองจริงหรือไม่ อย่างไร แต่ก็ไม่ปรากฏว่าพรรคนำไทยรายงานจำนวนสมาชิกพรบฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรบการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ และการขอจัดตั้งสาขาพรบเพิ่มเติมแต่อย่างใด เมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพรบการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้ง คือ ภายในวันที่

๙ กันยายน ๒๕๔๖ พระคันนำไทยยังไม่ได้ดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาพระราชกรณีย์ของอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา นายทะเบียนพระราชกรณีย์เห็นว่ามีเหตุให้ยุบพระราชกรณีย์ได้

จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า กรณีมีเหตุที่จะสั่งยุบพระราชกรณีย์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ หรือไม่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพระราชกรณีย์ พระราชกรณีย์ต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาพระราชกรณีย์ของอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา” และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พระราชกรณีย์ย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้... (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระราชกรณีย์ใดมีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลมีคำรับรองแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระราชกรณีย์ตามคำร้องของนายทะเบียนให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระราชกรณีย์”

จากข้อเท็จจริง ได้ความว่า พระราชกรณีย์ยังไม่ดำเนินการตั้งสาขาพระราชกรณีย์ ๓ สาขา และกรรมการสาขาพระราชกรณีย์ยังเป็นสมาชิกพระราชกรณีย์เมื่อเริ่มต้น ทั้งไม่ปรากฏว่ามีการตั้งสาขาพระราชกรณีย์เพิ่มอีก นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่าได้มีการรายงานถึงจำนวนสมาชิกพระราชกรณีย์จำนวนเท่าใด จะครบห้าพันคนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เมื่อศาลมีคำรับรองแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระราชกรณีย์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงให้ยุบพระราชกรณีย์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

ผลโภ จุล อติเรก

ดุลการศาลรัฐธรรมนูญ